

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 15 - 21 februarie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Invitație: Întâlnirea Eparhială a Familiilor

Dragii mei,

„Viitoarea evanghelizare depinde în mare parte de Biserica domestică”, spunea Sfântul Papă Ioan Paul al II-lea, iar Exortația apostolică Familiaris consortio (49) afirmă: „Familia creștină este inclusă în așa măsură în misterul Bisericii, încât ia parte, în felul ei, la misiunea de mântuire proprie Bisericii.

În plus, între 4 și 25 octombrie 2015 a va avea loc la Roma cea de-a XIV-a Adunare Generală Ordinară a Sinodului Episcopilor, convocat de Papa Francisc, pe tema Vocația și misiunea familiei în Biserică și în lume.

Atunci când o familie trăiește unitatea și comuniunea, devine o răspânditoare a comuniunii Sfintei Treimi și a legământului dintre Cristos și Biserică, a cărui imagine ea este.

Ținând cont de acestea, împreună cu părintele Mihai Tegzeș și cu părintele Mihai Vătămănelu, am dorit pentru Eparhia noastră o întâlnire a familiilor. Prin urmare, vă invităm la întâlnirea Eparhială a Familiilor care va avea loc la Mănăstirea Maica Domnului din Oradea, **duminică 22 martie 2015.**

Ne dorim ca această primă întâlnire a familiilor din Eparhia de Oradea să fie un prilej de comuniune și de har în Domnul.

+ Virgil Bercea

Rugăciune

Doamne Isuse Cristoase, Judecătorul viilor și al morților, Cel ce vei veni ca să răsplătești fiecăruia după faptele lui, trezește-ne Tu acum din moartea păcatelor și fă-ne să cunoaștem calea Ta și să facem voia Ta cea sfântă până nu vine ceasul acela înfricoșat al dreptei Tale judecăți. Atunci când vei veni Tu să ne aflăm cu toții curați și pregătiți ca să ne treci și pe noi la dreapta Ta și să ne zici: “Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, de moșteniți împărăția cerului în vecii vecilor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Gheorghe Ghețe, Vasile Albu, Grațian Ioan Horgoș, Laura Raita, Romulus Tăutu și Roberta Anca** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Regele deghizat!

(...) Doamna Grasă.

J. D. Salinger, în cartea sa “Franny and Zooey” vorbește despre Doamna Grasă, ce stătea toată ziua pe verandă, alungând muștele și cu radioul dat la maximum. El o descrie ca având “picioare groase, cu venele vizibile”, și fiind măcinată de cancer. Apoi Salinger întreabă: “Știți cine este de fapt Doamna Grasă? [...] Este Cristos însuși. Cristos însuși...”

Isus este adesea reprezentat în imaginile religioase ca un bărbat foarte chipeș – înalt, cu un nas ferm, privire prietenoasă și o față radiantă -, o persoană pe care oricine ar vrea-o pe lista de invitați la o petrecere. Dar Evanghelia de astăzi sugerează că imaginea lui Salinger despre Cristos, ca Doamna Grasă, ar putea să fie mai aproape de realitate decât ceea ce vedem noi în icoane. Cristos ne apare astăzi deghizat așa cum le-a apărut discipolilor Săi după înviere. Vine la noi ca o persoană oarecare, ca ultimul dintre oameni: înfometat, gol, însetat, străin, întemnițat, țigan, doamnă grasă. Regele deghizat.

O știre din Calcutta.

O știre de la Associated Press din Calcutta, India, spunea: Semnul de deasupra ușii anunță: “Casă pentru săracii pe moarte”. Înăuntru 66 de bărbați și 72 de femei stau în paturi amărâte, așteptându-și sfârșitul. Acești oameni sunt produsul acestui oraș suprapopulat, în care cu greu se mai îngrijește cineva de altcineva. Unii au venit din spitale, trebuind să elibereze patul deși erau pe moarte, pentru alții care însă au șansă să fie tratați și salvați. Alții vin din rândul miilor de persoane ce trăiesc pe străzi. De muncă se găsește cu greu, iar cerșitul nu merge bine. Oameni ca aceștia mor anonimi. Pe vremuri, niște camioane îi ridicau și îi aruncau apoi într-un râu, braț al Gangelui. Apoi în 1952, Maica Tereza a luat o casă ce fusese folosită pentru a-i adăposti pe pelerinii hinduși și a amenajat-o pentru muribunzi. De atunci, 18.000 de persoane au trecut prin această casă. Din aceștia, 8.500 au murit. Uimitor însă, ceilalți și-au refăcut forțele și dorința de a trăi.

Ceea ce a făcut-o pe Maica Tereza să părăsească confortul pentru acei oameni uitați? De ce nu fac ca ea agnosticii? De ce nu ateștii? De ce nu umaniștii? Simplu! Pentru că ei nu au etica lui Cristos: “Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie mi-ați făcut.” Regele deghizat!

Cristos suferă în oameni.

Un soldat din primul război mondial povestea că la un moment dat s-a împiedicat de trupul unui german mort, un biet tânăr. Uitându-se la el, i s-a părut că soldatul mort dispare iar în locul lui l-a văzut pe Cristos pe Cruce. De atunci, oricând a mai văzut un om suferind, în acel om l-a văzut pe Cristos, pe cruce, ținându-l cu privirea, cerându-i să îi împărtășească suferința și să i-o aline. (...)

Pr. Anthony Coniaris www.predici.net.ro